

1. "На початку третього тисячоліття головний принцип національної реальної політики: "національні інтереси мають проводитися в національних рамках" - слід замінити принципом космополітичного реалізму: "наша політика є тим більш національною та успішною, чим більше вона є космополітичною". Тільки багатобічна політика відкриває багатобічні простори дії. [Бек У. Влада і конрвлада у добу глобалізації. Нова світова політична економія / Ульрих Бек; пер. з нім. О.Юдіна - К.: Ніка-Центр, 2011. - 408 с., С.31]".

2. "Панування прав людини, що церпає легітимність в сомому собі не знає кордонів. Його поширення підкоряється логіці неісторичного самообгрунтування, тобто не через голосування, а через консенсус; не через завоювання, а навпаки, через незавоювання; не через демократію, а через розумне судження. Режим прав людини встановлює універсальне, трансцентентальне і водночас владотворче право, яке коріниться вже не в привязці національної держави до території, а у вигаданій даності індивіда й глобальності, що не підпорядковується демократичному контролю. [Бек У. Влада і конрвлада у добу глобалізації. Нова світова політична економія / Ульрих Бек; пер. з нім. О.Юдіна - К.: Ніка-Центр, 2011. - 408 с., С.363]".